

2. Zarzut drugi dotyczący klauzuli arbitrażowej:

- Strona skarżąca przedstawiła wystarczające alternatywne dowody, w tym oświadczenia złożone pod przysięgą, istotne pisma personelu strony skarżącej, dokumenty sporządzone w trakcie kontroli, które nie zostały zakwestionowane i które nie zostały uwzględnione przez stronę pozwaną.
- Strona skarżąca przedstawia szczegółowo 39 powodów, dla których sprawozdanie z kontroli jest niedokładne, obarczone brakami i niewiarygodne, jak również zawiera błędne wnioski.

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2018 r. – Fersher Developments and Lisin / Komisja i EBC

(Sprawa T-200/18)

(2018/C 211/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fersher Developments LTD (Nikozja, Cypr) i Vladimir Lisin (przedstawiciel: R. Nowinski, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Unii Europejskiej naprawienia szkód poniesionych przez skarżących w wyniku przyjęcia i stosowania Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality (protokołu ustaleń w sprawie szczególnych warunków polityki gospodarczej) w wysokości wskazanej w skardze lub w wysokości, jaką Trybunał uzna za należną skarżącym;
- obciążenie Unii Europejskiej kosztami związanymi z wniesieniem niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą trzy zarzuty, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podnoszonymi w sprawie T-161/15, Brinkmann (Steel Trading) i in. / Komisja i EBC albo do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2018 r. – Nessim Daoud i in. / Rada i in.

(Sprawa T-208/18)

(2018/C 211/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Magdy Milad Nessim Daoud (Blainville, Kanada), Larsennar Ltd (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze) oraz Maxim Zakharchenko (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris i C. Velaris, lawyers, A. Robertson, QC i G. Rothschild, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny, Eurogrupa (reprezentowana przez Radę Unii Europejskiej) oraz Unia Europejska (reprezentowana przez Komisję Europejską)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanych na rzecz skarżących kwot wskazanych w załączonym do skargi wykazie, powiększonych o odsetki naliczane od dnia 26 marca 2013 r. do dnia wydania wyroku przez Sąd;

lub, ewentualnie:

- uznanie, że pozwani ponoszą odpowiedzialność pozaumowną, i określenie procedury celem ustalenia rzeczywistej, możliwej do pokrycia straty poniesionej przez skarżących;

i w każdym wypadku:

- obciążenie pozwanych poniesionymi przez skarżących kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty, które są w istocie takie same jak zarzuty podniesione w sprawie T-147/18, *APG Intercon i in. / Rada i in.*, lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2018 r. – Briois przeciwko Parlament

(Sprawa T-214/18)

(2018/C 211/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Steeve’a Brioisa 2017/2221 (IMM), przyjmującej sprawozdanie Komisji Prawnej A8-0011/2018;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz Steeve’a Brioisa kwoty 35 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz Steeve’a Brioisa kwoty 5 000 EUR tytułem kosztów podlegających zwrotowi;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (zwanego dalej „protokołem”) w zakresie, w jakim oświadczenie S. Brioisa, które doprowadziło do postępowania karnego w jego państwie członkowskim pochodzenia stanowi opinię wyrażoną podczas wykonywania obowiązków służbowych w rozumieniu tego przepisu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 9 protokołu, ponieważ przyjmując decyzję o uchyleniu immunitetu S. Brioisa Parlament zlekceważył zarówno literę, jak i ducha tego przepisu, a tym samym spowodował nieważność tej decyzji.